

[Statsministeren.]

Hvis denne tale virkelig skulle være udtryk for venstres opposition mod os, så er, tør jeg nok sige, venstre både beskedent og nøjsomt.

Talens politiske indhold var jo blot en gentagelse af de mange dusin forgræmmede lederartikler, venstrepressen har været fyldt med siden denne regerings tiltræden. De har alle, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen tale var det, været bygget over denne læst: hvor er det ærgerligt, at vi, det vil sige venstre, ikke længere har regeringen! Hvor er det urimeligt, at vi i en rigsdag med ikke-socialdemokratisk flertal skal finde os i, at vi har en socialdemokratisk regering! Og derefter følger den traditionelle appel til den gode gammeldags „socialistforskrækelse“. Hele amnestuehistorien om socialdemokraterne, der, bevares, ikke allesammen er helt udygtige mennesker, men dog alligevel er et farligt folkefærd, fordi de har en næsten diabolisk glæde ved statsadministration, statsindgreb, restriktioner, papirvælde, er fjender af erhvervenes friheder, og hele remsen, som vi kender den. Og den lidet opfindsomme politiske konklusion på den liberale klagesang er den gamle Madsen-Mygdal-cliché: Front mod socialdemokratiet, samling om venstre, så skal vi nok få en anden regering! Underforstået en regering, som det udmærkede parti venstre skal stå i spidsen for.

Hvor er det hult og tomt og — det tror jeg — politisk virkningsløst!

For det første tror jeg ikke, folk har glemt, hvordan venstre-regeringens faktiske indsats i to år stod til partiets gyldne løfter forud for regeringsskiftet. For det andet tror jeg heller ikke, folk har glemt, hvordan venstre politisk misbrugte den politiske chance, de kommunistiske splittelsesfolk forærede det i oktober 1945.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen spurgte, hvordan det er gået med sagen om de fem medlemmer af kristelig arbejdsløshedskasse fra klitplantagen i Tved.

Som man vil erindre, er spørgsmålet om disse arbejderes stilling kædet sammen med det af partiet venstre fremsatte forslag om adgang til statsanerkendelse bl. a. af kristelig arbejdsløshedskasse.

Angående disse arbejdere kan jeg henvise til den udtalelse, der den 16. december 1948 blev afgivet i dette høje ting. Der blev her givet det tilsagn, at de fem klitarbejdere, såfremt de måtte ønske det, påny kan antages ved klitvæsenet og få arbejde der på lige fod med medlemmer af den statsanerkendte arbejdsløshedskasse, sålænge sagen er til over-

vejelse her i rigsdagen, altså medens det her nærmere undersøges, hvorledes stillingen skal være for folk, der ikke er medlemmer af statsanerkendte arbejdsløshedskasser.

Jeg kan henholde mig hertil og kan tilføje, at de pågældende arbejdere, såvidt det er mig bekendt, alle er blevet genantaget ved klitvæsenet.

Forsåvidt det ærede medlem med sit spørgsmål har sigtet til at få oplyst, hvorledes det går med det af venstre fremsatte forslag om ændringer i arbejdsløshedsloven — et forslag, der som nævnt tilsigter at skabe adgang blandt andet for Kristelig dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse til at opnå statsanerkendelse —, skal jeg henvise til, at det høje ting den 16. december 1948 nedsatte et udvalg til behandling af det heromhandlede lovforslag, og at udvalget endnu ikke har afgivet betænkning.

Jeg kan tilføje, at udvalget den 19. februar 1949 bad arbejdsministeriet fremskaffe forskellige oplysninger vedrørende Kristelig dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse. Ministeriet har gennem arbejdsdirektoratet og kassen tilvejebragt det ønskede materiale og videresendt dette til folketingsudvalget. (*Laurits Pedersen* afbryder). Det er ikke mig, og det er ikke ministeriet, der bestemmer, hvilke møder folketingsudvalgene skal holde!

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede dernæst spørgsmålet, hvorledes vi i hundredåret for grundlovens givelse følte samarbejdet med kommunisterne — således tror jeg det lød. Jeg skal svare, at vor demokratiske samvittighed er ren. Det samarbejde, det ærede medlem taler om, består kun i hans politisk betændte fantasi. Ethvert menneske i denne sal ved, og hver fair modstander vil indrømme, at det danske socialdemokrati i forholdet til kommunisterne virkelig har holdt sin sti ren. Det ville have set anderledes ud i Danmark i dag, hvis ikke den danske arbejderbevægelse og dens tillidsmandsskare havde sat alle gode kræfter ind mod den kommunistiske bølge, som efter 1945 gik over dette land og adskillige andre lande. Når frihedsbegrebet og den demokratiske tradition i dag er så stærkt og solidt forankret i den danske arbejderklasse, skyldes det nemlig først og fremmest det danske socialdemokrati og ikke det ærede medlem eller hans parti.

Havde venstre i 30'erne vist samme beslutsomhed i kampen mod LS, havde meget måske set anderledes ud for dette parti.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sluttede sin tale med at erklære, at venstres